DECIZII

DECIZIA (UE) 2023/852 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 19 aprilie 2023

de modificare a Deciziei (UE) 2015/1814 în ceea ce privește numărul de certificate care urmează să fie plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră până în 2030

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Acordul de la Paris ([4]), adoptat la 12 decembrie 2015 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) (denumit în continuare „Acordul de la Paris"), a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016. Părțile la Acordul de la Paris au convenit să mențină creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială și să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială. Respectivul angajament a fost consolidat prin adoptarea, în temeiul CCONUSC, la 13 noiembrie 2021, a Pactului climatic de la Glasgow, în care Conferința părților la CCONUSC, care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris, recunoaște că impactul schimbărilor climatice va fi mult mai scăzut în cazul unei creșteri a temperaturii cu 1,5 °C, comparativ cu o creștere de 2 °C, și se angajează să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C.

(2) Nevoia urgentă de a menține obiectivul de 1,5 °C al încălzirii globale stabilit de Acordul de la Paris a devenit și mai stringentă ca urmare a constatărilor Grupului interguvernamental privind schimbările climatice din cel de-al șaselea raport de evaluare, conform cărora încălzirea globală poate fi limitată la 1,5 °C numai dacă se realizează imediat reduceri semnificative și susținute ale emisiilor globale de gaze cu efect de seră în acest deceniu.

(3) Abordarea provocărilor legate de climă și mediu și atingerea obiectivelor Acordului de la Paris se află în centrul Comunicării Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul ecologic european (denumit în continuare „Pactul verde european").

(4) Pactul verde european combină un set cuprinzător de măsuri și inițiative care se consolidează reciproc și care vizează realizarea neutralității climatice în Uniune până în 2050 și stabilește o nouă strategie de creștere care vizează transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor. Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. În

([1]) JO C 152, 6.4.2022, p. 175.
([2]) JO C 301, 5.8.2022, p. 116.
([3]) Poziția Parlamentului European din 14 martie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 martie 2023.
([4]) JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

același timp, respectiva tranziție presupune aspecte legate de egalitatea de gen, precum și un impact deosebit asupra unor grupuri defavorizate și vulnerabile, cum ar fi persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități, membrii unei minorități rasiale sau etnice și persoanele și gospodăriile cu venituri medii inferioare și cu venituri reduse. De asemenea, tranziția implică provocări mai mari pentru anumite regiuni, în special pentru regiunile dezavantajate din punct de vedere structural și cele periferice, precum și pentru insule. Prin urmare, este necesar să se asigure că tranziția este justă și favorabilă incluziunii, precum și că nimeni nu este lăsat în urmă.

(5) Necesitatea și valoarea realizării obiectivelor Pactului verde european au devenit și mai importante în contextul efectelor foarte grave ale pandemiei de COVID-19 asupra sănătății, a condițiilor de viață și de muncă și a bunăstării cetățenilor Uniunii. Respectivele efecte au demonstrat că societatea și economia noastră trebuie să își îmbunătățească reziliența la șocurile externe și să acționeze din timp pentru a preveni sau a atenua efectele șocurilor externe, într-un mod echitabil și care nu lasă pe nimeni în urmă, inclusiv pe cei supuși riscului de sărăcie energetică. Cetățenii europeni continuă să își exprime opiniile ferme cu privire la faptul că acest lucru se aplică în special schimbărilor climatice.

(6) Uniunea s-a angajat să reducă până în 2030 emisiile nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii a Uniunii cu cel puțin 55 % comparativ cu nivelurile din 1990, în cadrul contribuției actualizate stabilite la nivel național transmise secretariatului CCONUSC la 17 decembrie 2020.

(7) Prin adoptarea Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]), Uniunea a consacrat în legislație obiectivul neutralității climatice la nivelul întregii economii până cel târziu în 2050 și obiectivul de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor. Regulamentul respectiv stabilește, de asemenea, un obiectiv obligatoriu al Uniunii de reducere internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990 și prevede obligația Comisiei de a depune eforturi pentru a alinia toate viitoarele proiecte de măsuri sau propuneri legislative, inclusiv propunerile bugetare, la obiectivele regulamentului respectiv și, în cazul unei eventuale nealinieri, de a prezenta motivele acestei nealinieri în evaluarea impactului care însoțește propunerile respective.

(8) Toate sectoarele economiei trebuie să contribuie la realizarea reducerilor emisiilor stabilite prin Regulamentul (UE) 2021/1119. Prin urmare, obiectivul ambițios al sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (denumit în continuare „EU ETS”), stabilit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]), ar trebui ajustat pentru a fi în conformitate cu angajamentul de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii pentru 2030, cu obiectivul de a realiza neutralitatea climatică până cel târziu în 2050 și cu obiectivul de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor, după cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119.

(9) Pentru a aborda dezechilibrul structural dintre cerere și oferta de certificate de pe piață, Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului ([7]) a stabilit o rezervă pentru stabilitatea pieței (denumită în continuare „rezerva”) în 2018, care este operațională din 2019. Fără a aduce atingere revizuirilor ulterioare ale rezervei ca parte a revizuirii generale a Directivei 2003/87/CE și a Deciziei (UE) 2015/1814 din 2023, Comisia ar trebui să monitorizeze în permanență funcționarea rezervei și să se asigure că rezerva continuă să fie adecvată scopului în cazul unor viitoare șocuri externe neprevăzute. O rezervă solidă și orientată spre viitor este esențială pentru a asigura integritatea EU ETS și gestionarea eficientă a EU ETS, astfel încât acesta să poată contribui ca instrument de politică la realizarea obiectivului Uniunii în materie de neutralitate climatică până cel târziu în 2050 și la obiectivul de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor, prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119.

(10) Rezerva funcționează prin declanșarea unor ajustări ale volumelor anuale de certificate care urmează să fie scoase la licitație. Pentru a menține un grad maxim de previzibilitate, Decizia (UE) 2015/1814 a stabilit norme clare privind plasarea certificatelor în rezervă și scoaterea acestora din rezervă.

([5]) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

([6]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

([7]) Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).

(11) Decizia (UE) 2015/1814 prevede că, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație depășește pragul superior stabilit, un număr de certificate care corespunde unui anumit procent din respectivul număr total de certificate trebuie să se deducă din volumul certificatelor care urmează să fie scoase la licitație și plasate în rezervă. În schimb, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație scade sub pragul inferior stabilit, un număr de certificate trebuie scos din rezervă pentru statele membre și adăugat la volumele de certificate care urmează să fie scoase la licitație.

(12) Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului ([8]) a modificat Decizia (UE) 2015/1814 prin dublarea procentului utilizat pentru stabilirea numărului de certificate care urmează să fie plasate în rezervă în fiecare an de la 12 % la 24 % până la 31 decembrie 2023, cu scopul de a transmite un semnal credibil de încurajare a investițiilor pentru a reduce emisiile de CO_2 într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Respectiva modificare a fost adoptată în contextul fostului obiectiv climatic al Uniunii pentru 2030 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii cu cel puțin 40 % față de nivelurile din 1990.

(13) În conformitate cu Decizia (UE) 2015/1814, în termen de trei ani de la începerea funcționării rezervei, Comisia trebuia să efectueze prima sa revizuire a rezervei pe baza unei analize a bunei funcționări a pieței europene a carbonului și, după caz, să prezinte o propunere Parlamentului European și Consiliului.

(14) În revizuirea rezervei efectuată în conformitate cu Decizia (UE) 2015/1814, Comisia a acordat o atenție deosebită procentului utilizat pentru stabilirea numărului de certificate care urmează să fie plasate în rezervă, precum și valorii numerice a pragului numărului total de certificate aflate în circulație și al numărului certificatelor care urmează să fie scoase din rezervă.

(15) Analiza efectuată în contextul revizuirii rezervei de către Comisie și evoluțiile preconizate relevante pentru piața carbonului demonstrează că o rată de 12 % din numărul total de certificate aflate în circulație pentru a determina numărul de certificate care urmează să fie plasate în rezervă în fiecare an după 2023 este insuficientă pentru a preveni o creștere semnificativă a excedentului de certificate în EU ETS. Menținerea procentului de 24 % în prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere revizuirilor ulterioare ale rezervei, inclusiv, dacă este cazul, unei revizuiri ulterioare a procentului pentru stabilirea numărului de certificate care urmează să fie plasate în rezervă, ca parte a revizuirii generale, în 2023, a Directivei 2003/87/CE și a Deciziei (UE) 2015/1814.

(16) Întrucât obiectivul prezentei decizii, și anume menținerea parametrilor actuali ai rezervei, astfel cum au fost stabiliți în temeiul Directivei (UE) 2018/410, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(17) Prin urmare, Decizia (UE) 2015/1814 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modificarea Deciziei (UE) 2015/1814

La articolul 1 alineatul (5) primul paragraf din Decizia (UE) 2015/1814, ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primele două teze ale prezentului paragraf, până la 31 decembrie 2030, procentele și cele 100 de milioane de certificate menționate la tezele respective se dublează.”

([8]) Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3).

Articolul 2

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 19 aprilie 2023.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	J. ROSWALL